

- 2) Vai, ņemot vērā prasību par regulatīvās iestādes neatkarību, iepriekš (šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 13., 14., 16. un 17. punkts, kā arī it īpaši 36.–41. punkts) izklāstītais valsts tiesību akta grozījums, kura mērķis ir likuma grozījumu sagatavošanas dokumentos norādītā veidā ietekmēt elektroenerģijas sadales cenas, izdarot grozījumus valsts Elektroenerģijas tirgus likumā attiecībā uz sistēmas operatoru normatīvo vidi, ar kuriem gan nenotika tieša iejaukšanās nedz pārvades un sadales tarifi, nedz to aprēķināšanas metodikā, tomēr to rezultātā valsts regulatīvajai iestādei kontroles perioda vidū bija jāgroza kontroles metodika, ir uzskatāms par saderīgu ar Elektroenerģijas iekšējā tirgus direktīvas 57. panta 4. un 5. punktu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/944 (2019. gada 5. jūnijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV 2019, L 158, 125. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 1. februārī iesniedza Satversmes tiesa (Latvija) –
AZ, 1Dream OŪ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd/Latvijas Republikas
Saeima**

(Lieta C-49/23, 1Dream u.c.)

(2023/C 127/27)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Satversmes tiesa

Pamatlietas puses

Konstitucionālo sūdzību iesniedzēji: AZ, 1Dream OŪ, Produktech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd

Atbildētāja: Latvijas Republikas Saeima

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru valsts tiesa lemj par noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju atsevišķā procesā par noziedzīgi iegūtu mantu, kas izdalīts no pamata kriminālprocesa pirms noziedzīga nodarījuma konstatēšanas un personas atzīšanas par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, bet kas paredz konfiskāciju arī uz to materiālu pamata, kuri izdalīti no krimināllietas materiāliem, ietilpst Direktīvas 2014/42 (¹), īpaši tās 4. panta, un Pamatlēmuma 2005/212 (²), īpaši tā 2. panta, piemērošanas jomā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai par “konfiskācijas rīkojumu” Direktīvas 2014/42, īpaši tās 8. panta 6. punkta otrā teikuma, izpratnē ir jāuzskata ne tikai tāds tiesas lēmums, ar kuru manta ir atzīta par noziedzīgi iegūtu un konfiscēta, bet arī tāds tiesas lēmums, ar kuru izbeigts process par noziedzīgi iegūtu mantu?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noraidoša, vai tiesiskais regulējums, kas neparedz ar mantu saistītajai personai tiesības pārsūdzēt konfiskācijas rīkojumu, ir saderīgs ar Hartas 47. pantu un Direktīvas 2014/42 8. panta 6. punkta otro teikumu?
- 4) Vai Eiropas Savienības tiesību pārākuma princips ir interpretējams tādējādi, ka ar šo principu ir pretrunā tas, ka dalībvalsts konstitucionālā tiesa, kura izskata konstitucionālo sūdzību par valsts tiesisko regulējumu, kas izrādās nesaderīgs ar Eiropas Savienības tiesībām, nolemj, ka ir piemērojams tiesiskās drošības princips un šā tiesiskā regulējuma tiesiskās sekas tiek saglabātas uz laiku līdz brīdim, kuru konstitucionālā tiesa nolēmumā būs noteikusi kā brīdi, ar kuru apstrīdētā norma zaudē spēku?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV 2014, L 127, 39. lpp.).

(²) Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju (OV 2005, L 68, 49. lpp.).